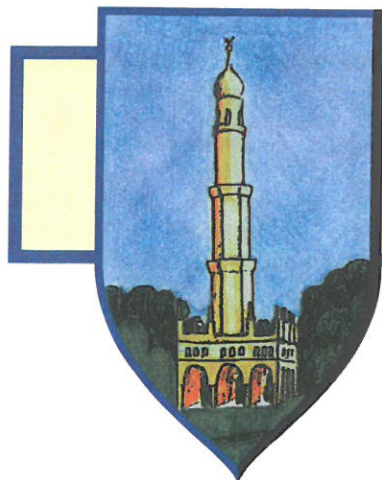

zpravodaj obce LEDNICE

prosinec 2013

Slovo starosty

Vážení a milí občané Lednice a Nejdku, přiblížil se konec dalšího roku. Závěr prosince je spojen s obdobím vánočního poklidu a odpočinku. Přeji vám všem, abyste si klidu i pohody užili co nejvíce. Hodně spokojenosti a pevné zdraví.

Váš starosta

Informace z obecního úřadu

PROSBA

Městské muzeum a Galerie Břeclav hledá v návaznosti na program sledování regionálních výtvarníků doplňující informace o malíři A. Juritzském (9. 2. 1853 – 11. 4. 1938 Lednice). Zajímají nás jeho obrazy, kresby, rodinné fotografie, a další faktografické údaje z jeho života po roce 1924.

Kontakt:

PhDr. Karel Krivánek,
tel. 731 428 256, 519 323 050,
email: karel.krivanek@muzeumbv.cz

ÚŘEDNÍ HODINY O VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH

Od 20. 12. 2013 – je zavřeno

úřední den je 2. 1. 2014

08,00 – 11,00

12,00 – 14,00

POPLATKY NA ROK 2014 SE BUDOU VYBÍRAT
NA POKLADNĚ OÚ OD 13. 1. 2014

Co se událo

Oslavy 112. let výročí dráhy Lednice - Břeclav

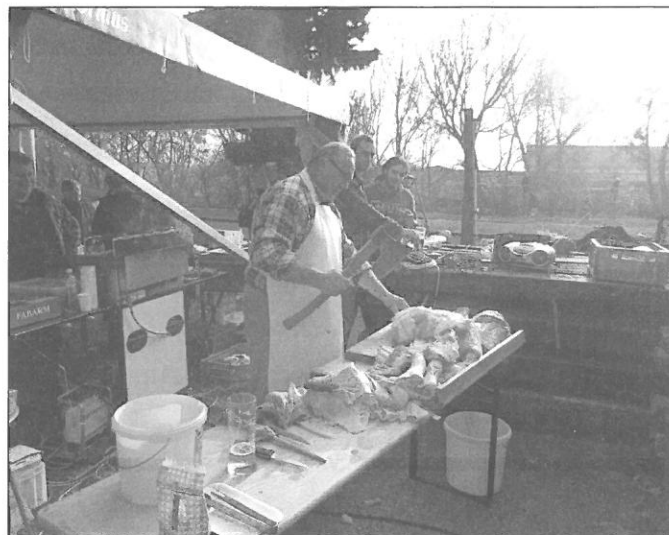
V sobotu 16. 11. 2013 se uskutečnila v naší obci oslava 112. výročí provozu železniční trati Lednice - Břeclav. Tuto oslavu pro nás připravily České dráhy - centrum osobní dopravy Brno ve spolupráci s obcí Lednice. Na našem nádraží mohli všichni příchozí ochutnat v připraveném stanu zabíjačkové speciality, punč a jiné gurmánské pochutiny, které skvěle připravili pracovníci Penzionu Myslivna pod vedením pana Lubomíra Janoty. Přímou na peróně pak bylo možno zakoupit či ochutnat k naší obci dnes již neodmyslitelně patřící výborná vína z produkce firmy Chateau Lednice. Po celou dobu akce dobrou náladu zajišťovala svou hudební produkcí Starobřeclavská cimbálová muzika

a zlatým hřebem oslav byl vždy příjezd parní lokomotivy "Šlechtična", která byla vyrobena v roce 1947 v Plzni. Návštěvníci měli během oslav možnost navštívit i lázeňský dům Perla, kde probíhal Den otevřených dveří, a zámecký skleník a cukrárna měli pro cestující historické vlakové soupravy připravené slevy. Celá oslava se velmi vydařila a já tímto jménem obce Lednice děkuji všem, kteří nám s její realizací v naší obci přímo či nepřímo pomáhali. Naše poděkování patří panu Lubomíru Janotovi a pracovníkům Penzionu Myslivna za výborné občerstvení, Starobřeclavské cimbálové muzice za jejich hudební variace, firmě Chateau Lednice ...pokračování na str. 2

za prezentaci výborných moravských vín z lednických vinogradů, ředitelce lázeňského domu Perla paní Aleně Ďurišové za již tradiční výbornou spolupráci, kastelánce Státního zámku Lednice Ivaně Holáskové a provozovatelům Zámecké cukrárny za podporu tohoto

projektu a pánům z našeho sboru dobrovolných hasičů Jaromíru Kolářovi, Miroslavu Vaníčkovi a mladému hasiči Dominiku Durnovi za práci při doplňování vody do nádrží parní lokomotivy po dobu akce, neb bez vody pára není.

(Jan Vodáček, člen rady obce Lednice)

Mikuláš navštívil i Lednici

Ani v tomto roce na nás Mikuláš nezapomněl. Ve čtvrtek 5. 12. 2013 jsem tak měl možnost společně s ním, anděly a čerty udělat radost všem dětem, které jsme ten den potkali. Nejdříve jsme ráno navštívili děti v místní

mateřské škole, kde už na nás netrpělivě čekaly s nacvičenými básničkami a mikulášským vystoupením. Mikuláš poté nadělil dětem sladké balíčky a výborný výkon ocenili i čerti, a proto i těm trochu zlobivějším dětem peklo

odpustili. S malou zastávkou ve školní jídelně, kde jsme museli zkontrolovat, jestli náhodou během roku nezlobily naše kuchařky - kontrola proběhla na výbornou, jsme se přesunuli na budovu 1. stupně základní školy. I tady měli žáci nacvičené pěkné mikulášské básničky a písničky, ale přece jen se našli jedinci, které si čerti museli pro výstrahu vzít s sebou alespoň na chvilku do pekla. Obdobně to vypadalo i na budově 2. stupně základní školy. Postupně jsme obešli všechny třídy, někde Mikuláš nadělil sladkosti, někde zase čerti uhlí. Vyvrcholení tohoto dne pak proběhlo odpoledne na Zámeckém náměstí. Z pekelné brány k nám opět vystoupil Lucifer se svými čerty. Po rozsvícení vánočního stromu usedl do svého křesla Mikuláš. Na pódiu si vyslechl všechny přítomné děti a bohatě je za to odměnil. To se nakonec taky povedlo a všichni se tak spokojeně mohli vydat ke svým domovům.

Za tento krásně prožitý den patří velké poděkování všem,

kteří se sponzorsky či vlastní účastí podíleli na letošním Mikuláši a bez jejich pomoci bychom jen stěží mohli popeselit tolik děti.

Za organizátory tedy děkuji Richardu Vodáčkovi, Anně Dohnalíkové, Dominiku Sadílkovi, Dominiku Durnovi, Monice Pšurné, Vojtěchu Úlehlovi, Jiřímu Oslzlému a Sáře Goldmannové za výborně ztvárněného Mikuláše, anděly a čerty; pracovníkům a pracovnícím obce Lednice, ZŠ Lednice, Lucii Kašníkovej, Janu Vodáčkovi a Stanislavu Straškrábovi za pomoc při přípravách a zajištění této akce; za sponzoring děkujeme obci Lednice, manželům Jordánovým - Penzion Jordán, manželům Horsákovým,

manželům Saskovým, manželům Mrázovým - Penzion U Dyje, manželům Tlustým - Restaurace U Tlustých, paní Klammertové, paní Holešínské - Penzion Zora, pan Mereda - Penzion Harmonie, Pan Fabičovic - Restaurace a penzion u Fábů, panu Neprašovi - firma Ráció, Relax Hotel Štork, Richardu Vavříkovi a všem, které jsem výše opomněl. Poděkování patří i dětem a rodičům z místní mateřské školy, kteří doma vytvářeli nejrůznější postavičky čertů. Jejich výstava je od 5. července umístěna ve vestibulu Obecního úřadu v Lednici a potrvá až do konce letošního roku.

(Za organizátory Zdeněk Loukota)

Vzpomínka na čerty

Byli ohromní, krásní, naparádění a svým způsobem i milí. A kde se vzali u nás v mateřské škole? Vyrobili je rodiče s dětmi hezky doma v teploučku. Když jsme vyhlašovali soutěž o nejnápadnějšího čerta, ještě jsme netušili, že se zúčastní všichni a že to neodbydou. Mezi prvními zhotovenými čerty se objevil čert vytesaný z klády, vysoký asi 130 cm, který okamžitě byl pasován na Lucifera. „Nemáte ho přikrytého pytle, nebojí se ho děcka?“, ptal se jeho tvůrce pan Holkovič, pradědeček Radimka. A pak přibývali další a další a nikdo se nedal zahanbit!

Celý měsíc jsme se pyšnili krásnou čertovskou výzdobou chodby. Loučení přišlo na Mikuláše, kdy byli odvezeni na obecní úřad. Zde je mohli zhlédnout a obdivovat všichni občané Lednice. A kdo vyhrál v naší soutěži? Nedalo se vybrat, byli odměněni všichni. Děkujeme obci, panu Vodáčkovi za zakoupení čokoládových čertů a drobností do čertovského pytlíčku a hlavně děkujeme všem rodičům za zdařilou práci!!!

(Baroňová Božena, ředitelka MŠ)

Vystoupení mladých tanečníků

V pátek 6. 12. se konala v tělocvičně Mikulášská besídka Tanečně pohybového kroužku, který je součástí sportovního klubu KOKOfitness.

Tanečníci se schází každý pátek, předcvičuje jim Bc. Yveta Košťálová. Zde se nejen tančí, ale také cvičí jóga, vyrovnávací cvičení a hrají se různé závodivé hry.

Pro Mikuláše, rodiče, prarodiče, sourozence a anděly si děti připravily vystoupení, aby předvedly, co všechno se naučily. Čerti zůstali v pekle, protože do kroužku chodí

samé hodné děti. V rámci vystoupení měli tanečníci zdravé občerstvení a každý odcházel s nadílkou.

Děkujeme všem sponzorům: obci Lednice, Lucii Košťálové, paní Hružové, paní Podškubkové, paní Lukáškové a paní Schalenbergerové. Samozřejmě děkujeme Mikuláši, andělům, rodičům, prarodičům a hlavně tanečníkům za nevšední zážitek.

(Mgr. Dagmar Košťálová)

Klub aktivního stárnutí Lednice - Bulhary (dříve SPCCH)

6. 12. 2013 jsme úspěšně zakončili rok 2013 Mikulášskou zábavou za účasti 189 členů a hostů.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se na jejím zajištění podíleli.

Jmenovitě bychom chtěli poděkovat hlavně starostům obcí za poskytnuté dotace a dary na činnost, obci Lednice, Bulhary, Pavlov, Hlohovec, Podivín a moc rádi bychom je

i přivítali na našich akcích.

Bulharským děkujeme zvlášť za poskytování sálu, dětem MŠ Bulhary za hezký program. Poděkování patří i panu Holkovičovi a skupině JAZZ.

Všem našim členům přejeme hezké prožití svátků vánočních ve zdraví pohodě a těšíme se v roce 2014.

V lednickém kině se opět promítalo!

...a to hned dvakrát. Ve středu 13. listopadu 2013 jsme se najednou ocitli ve starověké Persii. V lednickém kině voněla voda z damažských růží, typický iránský čaj se šafránem a koření. Povídali jsme si o běžném životě, o lidech, kultuře, ale i o všem smyslu lahodící perské kuchyni. Persie byla jednou z největších a nejstarších říší, která následně ovlivnila evropskou kulturu, umění, ale i mnohé tradice a vývoj evropských jazyků. Malou částí a centrem starověké perské říše je dnešní území Íránu.

O této krajině u nás moc nevíme a to je často krát důvodem, proč ji spojujeme s náboženskými konflikty, teroristy a „nebezpečnými“ islamisty. Člověk, který Írán navštíví, se však najednou ocitne v jedné z nejbezpečnějších zemí, s přátelskými lidmi, právem hrdými na svou zemi, starou kulturu a stále živé tradice. Pro člověka pracujícím v oboru zahradní a krajinářská architektura je nejúžasnějším zážitkem asi pocit, kdy stojí v nejstarší zahradě na světě – i když zachované už jen ve zbytcích. Pozůstatky cest

2600 let staré zahrady v Pasargadách jsou dnes lemovány chrpami, podél nich jsou doposud zachovány zavlažovací kamenné kanály a zbytky zdí. Zajímavým je také zjištění, že obyvatelé Íránu sami sebe nepovažují za Íránce, ale za Peršany, a tak jsou spojeni s tisíciletou tradicí své země a kultury. S oficiálním náboženstvím, islámem, se také velká většina Peršanů neztotožňuje, i když ho z diktátu státní moci musí respektovat. Lidé jsou však velmi spjati s perskou kulturou a prastarými tradicemi. Persie je plná barev, nádherných mozaik, růží, poezie a vůní. V tento večer se alespoň někteří z nás měli možnost této nádherné zemi přiblížit.

Necelý týden poté, v úterý 19. listopadu, jsme se v prostorách lednického kina vrátili zpět do našich krajín. V průběhu večera s názvem „Neratov – Krajina na hranici“ jsme se přenesli do zapomenuté krajiny malé vesničky Neratov v Orlických horách v česko-polském pohraničí, v bývalých Sudetech. Tato obec pamatuje dramatické změny, které poznamenaly i tvář krajiny. S násilným odchodem původních německých obyvatel začala mizet i krajina. Teprve po roce 1989 se sem jako zázrakem začal vracet život díky úsilí místního faráře a dalších lidí, kteří do Neratova začali přicházet. Byl obnoven téměř zbořený poutní kostel a bylo založeno občanské sdružení Neratov, které se snaží dát hendikepovaným lidem šanci prožívat smysluplný život. Tuto jedinečnou krajinu plnou dramatu, ale i zázraků a příběhů známých i zapomenutých, poznávali i studenti programu zahradní a krajinářské architektury. Ti se zde zúčastnili intenzivního výukového kurzu v rámci předmětu Audiovizuální percepce krajiny vyučovaným na Zahradnické fakultě MENDELU se sídlem v Lednici. V tomto předmětu se studenti učí, jak zachytit jedinečnost krajiny nebo určitého místa prostřednictvím

fotografie a filmu. Pod dohledem zkušených odborníků se seznamovali s principy fotografické i filmové tvorby a mohli tak nakouknout pod pokličku fascinujícího světa fotografie a filmu. Našimi milými lektory v tomto kurzu byly fotograf Ing. et BcA. Petr Omelka, filmaři Dr. Gerhard Pirner a Mag. Veronika Hofer z Rakouska, Ivo Brachtl – slovenský filmový dokumentarista a Ing. Jiří Dohnal, DiS., který se kromě své profese v oboru zahradní a krajinářské architektury věnuje i filmu. V Neratově si studenti sami vybrali vhodný námět pro své fotografické cykly anebo krátké filmy, fotografovali a filmovali, všechno zpracovali a v lednickém kině promítali své fotografické anebo filmové dílky. V průběhu večera jsme si také povídali s lektory a hosty, fotografem Petrem Omelkou, lektorem Jiřím Dohnalem, vedoucím Ústavu plánování krajiny ZF MENDELU panem docentem Petrem Kučerou a samozřejmě se studenty, kteří svá dílka představili. Fotografické cykly je možné shlédnout až do konce roka ve vstupním vestibulu Zahradnické fakulty – budovy D.

Obě akce se uskutečnily díky spolupráci s Obcí Lednice – Janem Vodáčkem a Zdeňkem Loukotou. Děkujeme a jsme rádi, že i touto formou můžeme zajímavé aktivity Zahradnické fakulty MENDELU prezentovat obyvatelům i návštěvníkům Lednice v prostoru, který je nám všem blízký a hlavně – na promítání přímo stvořen!

Ing. Barbora Dohnalová, Ph.D. – obyvatelka Lednice, fascinovaná krajinou zdejší i neratovskou a garantka předmětu Audiovizuální percepce krajiny (Ústav plánování krajiny ZF MENDELU)

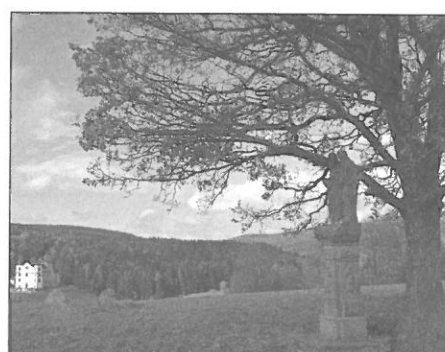
Ing. Jiří Dohnal, DiS. – obyvatel Lednice, cestovatel po Persii a lektor v předmětu Audiovizuální percepce krajiny (Ústav zahradní a krajinářské architektury ZF MENDELU)

Neratov – studenti a lektori kurzu Audiovizuální percepce krajiny. Foto Omelka, 2013

Persie – ruiny starověkého města Persepolis, 6. století před Kristem. Foto Dohnal, 2013

Poutní kostel v Neratově byl obnoven po roce 1989 a do obce se začal vracet život. Foto Dohnalová, 2013

Závěrečným promítáním fotografií a filmů jsme zaplnili lednické kino. Děkujeme! Foto Dohnal, 2013

Pozvání

Ledniční zahradkáři a obec Lednice
si Vás dovolují pozvat na

LEDNICKÝ MEGAPLES

18. LEDNA 2014
ZÁMECKÝ HOTEL LEDNICE

Ples bude zahájen
slavnostním předtančením
v 19:30 hod.

K tanci a poslechu
hrají nonstop
lednická kapela J.J.A.Z.

a

Cimbálová muzika LONGA

Pro návštěvníky
je připravena
bohatá tombola

VSTUPNÉ
100 Kč

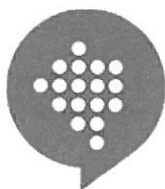
Zumbapárty na Štěpána

26. 12. 2013 16:00 - 18:00

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY ŽENY DO TĚLOCVIČNY V LEDNICI, KDE PROBĚHNE ŠTĚPÁNSKÁ ZUMBAPÁRTY ve spolupráci s VZP. Pojištěnci VZP dostávají zároveň i milé dárečky.

Cvičíme i 30. 12. (pondělí) v tělocvičně v Lednici 20:00-21:00. Více na www.kokofitness.cz

Další informace – zajímavosti

VINAŘSKÝ
INSTITUT
ČESKÉ REPUBLIK

VALTICKÉ
PODZEMÍ
Labyrint vinných sklepů

Přijďte a zažijte TOP VINAŘSKÝ CÍL 2013 všemi smysly ve VINAŘSTVÍ CHATEAU LEDNICE - VALTICKÉ PODZEMÍ!

VALTICE – TOP VINAŘSKÝM CÍLEM 2013 České republiky je Valtické Podzemí, jehož provozovatelem je Vinařství Chateau Lednice. Rozhodla o tom hlasující veřejnost. A nikoliv poprvé.

Významné ocenění zástupci Valtického Podzemí převzali přímo na místě samém z rukou Petra Psotky, ředitele Vinařského institutu ČR, který soutěž TOP VINAŘSKÝ CÍL 2013 vyhlásil a organizoval. Po skončení hlasování a sečtení hlasů bylo zřejmé, že Valtické Podzemí zvítězilo s jasnou převahou. Potvrdilo tak, že je nejen nejnavštěvovanějším, ale i nejoblíbenějším turistickým cílem u nás, kde hlavní roli hraje dobré víno v ojedinělé kombinaci s unikátním prostředím sklepního labyrintu. Letos má Valtické Podzemí nakročeno k šedesátitisícové návštěvnosti.

Do vinařských oblastí České republiky míří každoročně miliony návštěvníků, kteří si chtějí vychutnat víno přímo u vinaře, kde vzniká. V září a říjnu pak návštěvníci moravských a českých vinařství a dalších poskytovatelů služeb vinařské turistiky hodnotili navštívené turistické cíle a společně vybrali TOP vinařský cíl 2013 – Vinařství Chateau Lednice - Valtické Podzemí.

Vítězné Valtické Podzemí se veřejnosti otevřelo 1. května 2008 a velmi rychle se katapultovalo mezi nejvyhledávanější celoroční vinařské destinace. Jejich několik set vzájemně propojených historických podzemních sklepů a chodeb, které pojmuje přes 300 návštěvníků, každoročně láká víc milovníků vína a dobré zábavy. Zásahu na tom má široká nabídka služeb a zážitkových programů, v nichž se snoubí výtečná vína Lednicko-valtického areálu z vlastní produkce s originálními gastronomickými specialitami a moravskou pohostinností. Kvůli tomu všemu se tam návštěvníci nejen opakovaně vrací, ale dávají svou spokojenost najevo i svými hlasy. Ty vloni Valtické Podzemí zúročilo prvenstvím mezi vinařstvími v soutěži Kudy

z nudy a cenou veřejnosti Vindemia publica v klání o Vinařství roku 2012.

VALTICKÉ PODZEMÍ je nejnavštěvovanější vinařský cíl v Česku. Existence unikátního labyrintu obnovených historických vinných sklepů v prozatímní délce asi 800 metrů je doložena už roku 1289. Otevřeno je celoročně. Nabízí zážitkové poznávání vína a historie pro firemní i privátní klientelu, degustace, pronájem archivních boxů a sezonní akce. Provozovatelem Valtického Podzemí je Vinařství Chateau Lednice, které obnovilo slavnou vinařskou tradici v Lednici na Moravě a je propojením soukromého kapitálu a státní Mendelovy univerzity. Nabízí vína Lednicko-valtického areálu, která už vydobyla nejedno ocenění na domácích i zahraničních soutěžích.

„Přijďte i vy zažít neopakovatelné kouzlo míst, kudy kráčí historie, kde ožívá stará legenda tajemných mniců, víno teče proudem a kde o zážitky není nikdy nouze. Vynasnažíme se, abychom návštěvníky každoročně překvapili něčím novým, a tím si udrželi jejich trvalou přízeň, za níž jim srdečně děkujeme,“ řekl ing. Jindřich Sobota, jednatel vinařství.

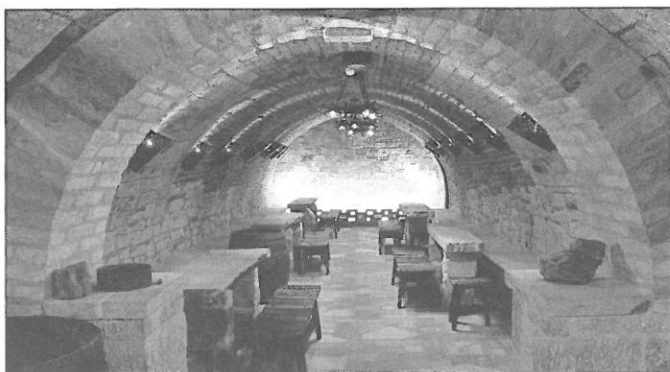
Co možná o Valtickém Podzemí nevíte:

- při obnově byly použity georadarový průzkum celková délka zatím veřejnosti zpřístupněného podzemí činí asi 800 metrů, pro zajímavost: je v nich ukryto celkem 8 kilometrů elektrické instalace, která je vedena a ukryta ve zdech a v podlaze
 - dalších 100 metrů by mělo být zprovozněno v roce 2014
 - všechny podzemní prostory jsou skutečně podzemní, nikoliv zbudované z povrchu
 - na záchraně Valtického Podzemí se spolupodílelo pět valtických zednických mistrů ovládajících dokonale práci s restaurováním starých podzemí
- ...pokračování na str. 8

ních chodeb a materiálů

- záchrana trvala přes 115 tisíc pracovních hodin „ručních prací“ bez použití mechanizace podobně jako v historických dobách, i s vyvážením a navážením materiálu na opory

- při rekonstrukci bylo spotřebováno 60 tun vápencových kamenů, a to především na opěrné zdi, 135 tun pískovce do podlah, základů a na schodiště

- pokud si dáte tu práci, napočítáte ve Valtickém Podzemí na 290 tisíc historických znakových cihel

- minimálně 700 tisíc cihel je Valtickém Podzemí původních, které jsou svým stářím datované od 13. do 20. století.

Ing. Petr Krejčík

Tel.: 602 349 821

Mail : krejčík@chateau-lednice.cz

Nadějné mladé sportovkyně

Na naši základní školu chodí žáci a žákyně, kteří se aktivně věnují nějakému sportu. To by nebylo až tak zvláštní, máme tu mnoho fotbalistů, florbalistů, softbalistů... Chtěla bych se zmínit o děvčatech, která dosáhla vynikajících úspěchů v rámci nejen kraje, ale i celé republiky. O Katce Michálkové jsem již psala – tato nadějná plavkyně slavila opět úspěch. Snad se jí splní sen – jednou reprezentovat na olympiádě a my budeme pyšní, že je „od nás“ a my ji známe. O svém, tentokrát zahraničním vystoupení, napsala článek:

Když na říjnovém soustředění oznamovali, že budou vybírat nejlepší plavce na reprezentaci Jihomoravského kraje do Ruska do města Chanty-Mansijsk, ani sem si nemyslela, že vyberou mě.

Popravdě, nejprve se mi do Ruska nechtělo. Možná proto, že tam nebudou mí dobří kamarádi, nebo proto, že tam bude zima a možná taky kvůli strachu. Ne z letadla, ale ze závodů. Když jsme v noci (spíš ráno) dojeli k našemu hotelu, byla zima, foukal vítr a SNEŽILO. Teda všude byl sníh, a i přesto, že jsme byli unavení, museli jsme ho vyzkoušet.

Nejhorší na pobytu nebyla zima ani příšerná jídla, ale pětihodinový posun. I když jsme se museli vyspat před závody, prostě nešlo usnout. Tam byla půlnoc a tady 19:00. Na to, jak jsem se závodů bála, dopadly celkem dobře. Co kecám, výborně! Tři první místa ze tří možných disciplín 200, 100m a 50m prsa. Vyhrála jsem i peníze. Musím podotknout, že na závody se sjeli i sletěli plavci skoro s celého Ruska. Tři dny před závody jsme jezdili po různých památkách, byli jsme v chrámu Kristova vzkříšení v různých muzeích u obřích bronzových soch mamutů u Irtyše, ale nás všechny bavil hokej Lev Praha proti Jugra Chanty-Mansijsk. Byli jsme jediní čeští fanoušci.

Udělal jsem si v Rusku pár nových přátel, sice jsme se domlouvali rukama nohama, trochu anglicky a minimum rusky, ale šlo to. Dovezla jsem si spoustu zážitků. Kdybych je měla všechny vypsát, ani dva papíry by mi nestačily. Nakonec, komu se poštěstí letět do Ruska na Sibiř!

(K. Michálková)

Toto je naše výprava. Jsem ta s medailemi na krku

Mezi sportovkyněmi jsou i moderní gymnastky. Také dosáhly na spoustu ocenění a jsou ve svých disciplínách velmi dobré. To jsme se mohli dočíst i v regionálním tisku. Jsou to Sára Špatková, Lucie a Karolína Koulovy, Anastasia a Maria Komarovy. Sáře, Lucce a Karolíně jsem položila několik otázek, ale nejdřív vás seznámím s jejich úspěchy.

Sára Špatková: Na mistrovství ČR v moderní gymnastice – v základním programu po dvou 7. místech z let 2011 a 2012 letos vybojovala v Ostravě bronzovou indivi-

duální medaili za cvičení s míčem a obručí (III.kategorie). Ke zlatu jí chyběla jen jedna desetina bodu, což je úplně "o chlousek". Zlato si ale z Ostravy přivezla, vybojovala ho za tým Jihomoravského kraje.

Celý podzim holky (Lucka Koulová a Sára Špatková) cvičily pódiové společné skladby, letos skončily v Českomoravském poháru na krásném třetím místě v kategorii IV.

Karolína Koulová byla v kategorii II s dalšími břeclavskými děvčaty první.

1. Od kolika let se věnujete moderní gymnastice a co to vlastně moderní gymnastika je?

Sára: Gymnastice se věnuji od roku 2007. Je to estetický sport, který kombinuje prvky baletu, akrobacie a tance.

Lucie a Karolína: Moderní gymnastice se se sestrou věnujeme téměř stejnou dobu - od roku 2008. Moderní gymnastika je vlastně taková směs baletu se sportovní gymnastikou, cvičí se v ní s 5 různými náčinými - obručemi, kužely, míči, stuhami a se švihadly.

2. Kdo vás přivedl k tomuto sportu?

Sára: Lékař, který mi léčil záda.

Lucie a Karolína: O moderní gymnastice jsme se poprvé dozvěděly od kamarádky Sárky, která před námi měla už rok náskok.

3. Kolikrát týdně máte trénink?

Sára, Lucie, Karolína: 3x týdně, skoro každý víkend máme závody.

4. Kterých úspěchů si nejvíce ceníte?

Sára: 3. místo na Mistrovství České republiky, 1. místo na MČR v soutěži družstev a 1. místo na oblastním přeboru 2013.

Karolína: 5. místo na MČR 2012, 1. místo v Českomoravském poháru ve společných skladbách 2013

Lucie: 8. místo na MČR 2012, 3. místo v Českomoravském poháru ve společných skladbách 2013

5. Jakou disciplínu máte nejvíce rády, která vás nejmeně baví?

Sára: Nejraději mám míč a obruč, nebaví mě kužely a švihadlo.

Karolína: Nejraději mám společné skladby a cvičení s obručí. Naopak nerada cvičím se švihadlem.

Lucie: Ráda cvičím s míčem a mezi méně oblíbené patří švihadlo.

(Sportovkyně „vyzpovídala“ a hodně úspěchů jim přeje Jana Pánková)

Lidové zvyky a tradice na Podluží

VÁNOCE

V minulosti se svátky vánoční na Podluží oslavovaly velmi okázale a mnohde se dosud v některých rodinách zachovaly jejich obyčeje a zvyklosti. Už od rána se hospodář kromě úklidu kolem domu a dvora staral o krmivo pro dobytek a drůbež a to na celé svátky. Hospodyně měla na starosti úklid doma, ale hlavně přípravu štědrovečerní večeře. Dříve se po celý den nejedlo, všichni se museli postit.

Hospodyně postavila na stůl ošatku naplněnou obilím, nahoře s petrželí, cibulí a česnekem a pak to před večerem sypala drůbeži, aby slepice hodně nesly a nezanášely. Kohoutu a houseru se dávalo česneku, aby byli hojně bujni. Leckde to panímáma vnutila i hospodáři, aby i on po celý další rok měl určitou výkonnost a výdrž. Nutno poznamenat, že ve většině případů to onen efekt nepřinášelo. Zbytky po večeři se házely do ohně, aby žádná nadpozemská moc nemohla škodit celému domu. Dnes pro změnu na tyto zbytky máme oblíbené popelnice, které vždy po svátcích přetékají nespoteřovanými potravinami a ovocem.

Štědrovečerní večeře dříve bývala velmi jednoduchá, skromná, možno říci, že chudobná. Sestávala z následujících jídel: polévka čočková, fazolová, hrachová nebo pouze česneková. Tradičním jídlem bývaly „pukance“, sypané mákem, maštěné máslem a slazené medem. Mohla to být také kaše nebo krupice. Potom následovalo sušené ovoce – trnky, hrušky, křížaly či ořechy. Jedlo se ze společné mísy. Vánoční stromek nebýval a rovněž nadílka byla skromná nebo žádná. Při společné besedě se louskávaly ořechy či dýňová jádra a přitom se připomínaly starodávné příběhy a zvěsti. Štědrý večer býval též dobou všelijakých kouzel a rozmanitého čarování. Tak např. hned ráno dávali pozor, kdo první z cizích lidí vejde do stavení. Když to byl chlap tak kobyla bude mít hřebečka nebo kráva býčka, vstoupí-li žena, bude to opačně. Pokud by náhodou vešel eunuch (vykleštěnec), bude mít kobyla valacha a kráva vola.

Po večeři – nabere-li děvče náruč polínek a jejich počet bude sudý, vdá se a to za svobodného. Lichý počet znamenal vdovce. Proto si každá při nabírání polínka hezky potichu spočítala tak, aby byl počet sudý. Která moc počítat neuměla, tak pravděpodobnost pak byla padesát na padesát. Není-li u štědrovečerního stolu počet osob sudý, hádají, že toho roku někdo umře. Nejlepší prý, kdyby to byl někdo cizí. Jsou-li vidět na Štědrý večer hvězdy, bude mít hospodyně hojně vajec. Hospodář s vajcama zůstane na tom svojem.

Se slavností večeří se zpravidla začínalo po východu první hvězdy na nebi. Když bylo náhodou zataženo, tak se

nejedlo. V Hlohovci před večeří, po klekání, vyhrnula hospodyně na lopatku ze „šporhélta“ žhavé uhlí, na to nasypala kadidlo a vykuřovala celý barák, prý proti zlým duchům. Děti hned po večeři se rozběhly po dědině, kde barák od baráku zpívaly koledy a čekaly oprávněnou výslužku. Později se dětský zpěv smíchal s modlením žebráků a zpěvem cikánů, kteří na Podluží houfně přicházeli ze Slovenska. Hlavním koledníkem v dědině však byl pastýř, který se svou ženou procházel celou dědinou. Nej dřív zapráskal kocarem, pak zatroubil na volský roh a potom zazpíval. Podobně tomu bývalo v Poštorné a Charvatské Nové Vsi.

A jak je to dnes? Tak se zase vracíme k tradicím a zvykům, které naši předkové drželi před sto a více lety. Bohužel, ne z nostalgie, ale nutnosti. Opět řada rodin, zejména důchodců, tělesně postižených a maminek s malými dětmi bude mít Vánoce skromné až chudé (pokud si bláhově nepůjčí peníze od lichvářů a šmejdlů), mnohde bez stromečku, tradičního kapra a bramborového salátu, o dárkách ani nemluvě. Opět mnozí na vlastní kůži zažijí celodenní půst, chudobnou večeři, rozkrojí si tak maximálně jabko (z Billy za 40 korun kilo), možná někteří tatínci vezmou své dítě na ramena a půjdou se podívat (jak jsme to vídávali na kouzelných obrázcích od Josefa Lady) ven a nahlížet do oken těch bohatých, třeba klášterů, far a biskupských a kardinálských paláců, aby na vlastní oči viděli, jak Štědrý večer slaví naše chudobná a utlačovaná církev – samozřejmě v chudobě, postu a pokání. Možná uvidí i pana kardinála Duku, jak po skromné večeři si opasek u ornátu povolí až na poslední díрку a napříště si pořídí řemen už o půl metru delší, aby ho netlačil. A pak půjde na půlnoční kázat, aby lid žil v pokoře a chudobě. To jsme to dopracovali!

Vážení spoluobčané, tímto vánočním tématem se uzavřel rok 2013, v jehož každém měsíci jste se mohli dočíst o lidových zvycích a slavnostech na Podluží. Věřím, že jste se u některých, mnohdy už dávno zapomenutých zvyků, aspoň trochu pobavili, zavzpomínali na doby, o kterých jste slyšeli vyprávět od stařenky či stařečka a třeba i porovnali s dnešní realitou. Přeji vám všem do toho dalšího roku hlavně zdraví, těm, co ještě musí pracovat, tak trvalé zaměstnání, pohodu a spokojenost ve všech vašich rodinách. Buďme na sebe hodní a nezapomínejme, že pořád máme kolem sebe plno přátel a kamarádů, pro něž najít si chvílku, třeba jen proto, abychom vyslechli co je tíží a trápí, by neměl být nepřekonatelný problém. A jim tím možná pomůžete.

(Zdeněk Pavlů)

**KOLEKTIV PRACOVNÍKŮ OBECNÍHO ÚŘADU PŘEJE
VŠEM SVÝM OBČANŮM KRÁSNÉ
A KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ,
HODNĚ ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ, OSOBNÍCH I PRACOVNÍCH
ÚSPĚCHŮ V NOVÉM ROCE**

